

ma ja mõane fotti täie wilja ja muud ello-tarwidust ja veel paljo tuhhat terwist señna jure!" Ja enne veel, kui naene küssida ja tånnada sai, olli mees kaddunud. Lehm olli ðues pu fulges finni. Rõmuga wisid lapsed lehma omma lauta ja kandsid sure waewaga wilja fottid sisse. Kuidas se waene naene Jummalat on tånnanud, woib iggaüks arvata.

Teisel pával tulli armas saatja isse señna ja ütles: „Ma ollen sinno ðhkamist ja hasle-dust nайнud, mis minno súddant wágga ligutas. Ja wata! Jummal on mind önnista-nud ja ollen siis Temmale wólgo ja sedda wólga on Temma sinnule sootnud. Ja kui sinno kássi ilmas jálle heaste káib, siis árra panne omma súddant waeste eest finni!" ja nenda láks temma árra.

Armsad luggejad! kes on núud meie seast, kellele Jummal kül rohkem on jagganud, kui ni mitme tuhhande teisele ja kes waesid ja háddalissi paljo on nайнud ja igga páwa veel nággewad, et temma foorma wilja ja hea lehma waeste laste ja lesse naesele on ilma tånnuta

finkinud? ehk temmal kül rohkesti wilja ja hea loma-karri ðues on? Ta müüb enne wilja ja lomi, panneb rahha kassude peale, mis koi ja rooste árra fööb, ehk saggedašte wargad árra marrastawad, petjad árra petwad ja naerjad páriiad árra pillawad ja prassiwad!

Jummal ellab maas ja taewas! Nääb jo keik, kes ilma waewas, Temma käest siin abbi püüdwad, Temma nimme appi hüüdwad, Seal siis temma helde súdda, Kautab keik meie hádda, Issegi ka pimmel ðööl, Kes siin pallub silma-weel!

Waikne lin ja suur Koljat.

Üks suur lin seisib pakso metsa sees, kuida neid ka praego kúllalt veel on, kellel mitto sadja ulitsad ja tannawad oolid. Selle liinna sees ellas üks waikne rahwas, kes aggar olli töös ja teggudes: Warra hommikuist, funni